

บทที่ 4

สินเชื่อกายในประเทศของกลุ่มประเทศอาเซียน

การรักษาเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจ ได้เผชิญกับอุปสรรค และสิ่งท้าทายหลาย ๆ ประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบเศรษฐกิจที่มีความผันผวนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งอาจจะทำให้เศรษฐกิจของหลาย ๆ ประเทศได้รับผลกระทบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินนโยบายของรัฐบาลในการควบคุมสภาพคล่องของระบบเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในแต่ละปีรัฐบาลของแต่ละประเทศก็ได้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อให้สอดคล้องกับลำดับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องพิจารณา และคำนึงถึงความเหมาะสมทางสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นหลัก

กลุ่มประเทศอาเซียนเป็นกลุ่มประเทศที่มีความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ในประเทศแถบอินโดจีนและติดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความยากจนกลุ่มหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตามประเทศในกลุ่มอาเซียนถือว่าเป็นประเทศในเศรษฐกิจเกิดใหม่ที่ได้รับ ความสนใจจากประชาคมระหว่างประเทศ อาเซียนเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่หลาย ๆ ประเทศให้ความสนใจที่อยากมาลงทุน เนื่องจากมีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติและแรงงานที่มีฝีมือและมีราคาถูก แม้ว่าโครงสร้างพื้นฐานของหลาย ๆ ประเทศจะยังคงพัฒนาไม่เต็มที่ เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนมีศักยภาพในการเจริญเติบโตในอนาคต แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของเศรษฐกิจและแนวโน้มการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มประเทศอาเซียน ธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank :ADB) คาดว่าอัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจของอาเซียนจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.3 ในปี ค.ศ. 2014 จากเดิมที่ร้อยละ 4.9 ในปี ค.ศ. 2013 อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจของประเทศยุโรป และสหรัฐอเมริกาฟื้นตัวขึ้น ทำให้การส่งออกของอาเซียนมีแนวโน้มดีขึ้น (ADB, 2014)

4.1 สินเชื่อกายในประเทศของประเทศไทย

ประเทศไทยมีพื้นที่ 513,120 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 67 ล้านคน ขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ในอาเซียนรองจากอินโดนีเซีย การเร่งพัฒนาเศรษฐกิจได้เริ่มเมื่อมีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 1950 ถึง ค.ศ. 1951 ซึ่งจากนั้นเป็นต้นมาทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจมีความชัดเจนพอสมควร ในการวางรากฐานที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ภายหลังปี ค.ศ. 1997 ประเทศไทยได้ปรับระบบเศรษฐกิจทั้งภาพรวม และในแต่ละสาขาการผลิต เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจทุนนิยมแบบเต็ม

ตัวขนานไปกับการพัฒนาทางการเมืองที่เปิดกว้างให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในองค์กรการเมือง นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้เปิดกว้างการส่งเสริมให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุน และการส่งออก เป็นพลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สนับสนุนการบริโภค และการลงทุนให้ขยายตัวโดยให้ สิ้นเชื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานในการผลักดันให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้รัฐบาลยังมีการกระตุ้นรายจ่ายโดยการได้รับสิทธิประโยชน์จากการคืนภาษีรถยนต์คันแรก ในขณะที่เดียวกันการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้นทั้งจากการเร่งซ่อมแซม และทดแทนส่วนที่เสียหายของการผลิตจากอุทกภัย และจากการทยอยลงทุนต่อเนื่องเพื่อขยายกำลังการผลิตรองรับความต้องการภายในประเทศ และเพื่อปรับตัวไปสู่การใช้เครื่องจักรทดแทนการใช้แรงงานเนื่องจากค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น และรวมไปถึงการลงทุนเพิ่มเติมรองรับความต้องการจากประเทศเพื่อนบ้านที่จะมีมากขึ้นจากการรวมกลุ่ม AEC

ตารางที่ 4.1 จำแนกสินเชื่อแก่ภาคส่วนเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 (หน่วย: ล้านเหรียญสหรัฐ)

รายการสินเชื่อแยกเป็นภาคเศรษฐกิจ	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	61,213	58,861	62,382	70,664	76,226
เกษตร	3,975	3,483	4,578	4,729	4,958
การค้า	32,262	29,957	32,589	38,739	45,327
บริการ	14,252	14,313	14,956	17,611	19,822
อื่นๆ	6,611	7,850	10,987	12,318	10,098
รวม	118,314	114,465	125,493	144,062	156,433

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2012

จากตารางที่ 4.1 เห็นได้ว่าสินเชื่อภายในประเทศในปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากเดิมที่ 118,314 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 156,433 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยเฉพาะสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมสัดส่วนร้อยละ 49 และภาคการค้ามีสัดส่วนร้อยละ 27 ของจำนวนสินเชื่อรวมทั้งหมด ปัจจัยของการเพิ่มขึ้นดังกล่าว อันเนื่องมาจากรัฐบาลได้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี อย่างไรก็ตามนโยบายดังกล่าวก็เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อรองรับกับความต้องการภายในประเทศที่จะมีแนวโน้มเติบโตดีขึ้น

4.2 การขยายตัวเศรษฐกิจของไทย

การพัฒนาเศรษฐกิจมีหลายๆ ปัจจัยที่สำคัญ สันเชื่อเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต

ตารางที่ 4.2 การขยายตัวเศรษฐกิจของไทยระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

ปี	2008	2009	2010	2011	2012
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	2.48	-2.33	7.81	0.08	7.67

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของไทย ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยขยายตัวร้อยละ 3.1 ซึ่งในปี ค.ศ. 2009 เศรษฐกิจไทยมีการหดตัวลงร้อยละ 2.33 ซึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจการเงินของโลก ในปี ค.ศ.2010 ถึง ค.ศ. 2012 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากเศรษฐกิจของโลกมีการฟื้นตัว จึงทำให้เศรษฐกิจของไทยกับมาขยายตัว และเป็นผลทำให้ภาคเศรษฐกิจที่ได้รับการขยายตัว ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การขยายตัวของไทยจำแนกตามภาคเศรษฐกิจแต่ปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

อัตราการขยายตัวภาคส่วน เศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	3.24	-4.97	12.83	-3.86	7.22
เกษตร	4.18	1.33	-2.30	4.08	3.84
การค้า	29	25.28	24.88	27.11	28.07
บริการ	1.33	-0.15	4.62	3.77	8.88

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.3 แสดงอัตราการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจของไทยระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 2.8 ภาคเกษตรขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 2.2 ภาคการค้าขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 26 ภาคบริการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 3.69 การขยายตัวดังกล่าวมาจากการบริโภคเพิ่มขึ้นตามจ้างงาน รายได้ และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่อยู่ในเกณฑ์ดี ประกอบกับได้รับแรงกระตุ้น

ของรัฐบาล ขณะที่การลงทุนของภาคธุรกิจมีต่อเนื่อง เพื่อขยายกำลังการผลิตรองรับความต้องการภายในประเทศ และเพื่อปรับกระบวนการผลิตให้ลดการพึ่งพาแรงงาน

4.2 สินเชื่อภายในประเทศของ สปป. ลาว

ประเทศลาวมีพื้นที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งหมดประมาณ 7 ล้านคน ประเทศที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรณี โดยมี ถ่านหิน ทองคำ ทองแดง และมีแร่ธาตุที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจอื่นๆอีกมากมาย แต่สิ่งสำคัญก็คือ ลาวมีทรัพยากรน้ำประกอบด้วยหุบเขาที่ทำให้สามารถผลิตพลังงานจากน้ำได้อย่างมากมาย แม้ว่าจะเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการลดลงของป่า เพราะมีการขยายการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น ตามพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติของลาว (2011-2015) ได้มีการกำหนดกรอบอัตราการเติบโตเศรษฐกิจให้โตร้อยละ 8 ต่อปี และให้ประชาชนมีรายได้ต่อหัว 1,700 ดอลลาร์สหรัฐภายในปี ค.ศ. 2015 อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับปัจจุบันมุ่งหวังให้การพัฒนาทางสังคมวัฒนธรรมคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และการรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จะทำให้ประเทศเป็นประเทศอุตสาหกรรมภายในปี ค.ศ. 2020 นอกจากนี้รัฐบาลยังได้ดำเนินเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนในการจัดการผลผลิต เพื่อรองรับกับการเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตารางที่ 4.4 จำแนกสินเชื่อแก่ภาคส่วนเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 (หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)

รายการสินเชื่อแยกเป็นภาคเศรษฐกิจ	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	205	333	589	871	1,214
เกษตร	83	149	258	320	255
การค้า	185	209	449	599	894
บริการ	62	91	207	403	511
อื่นๆ	107	239	141	193	319
รวม	644	1,103	1,645	2,388	3,195

ที่มา : ธนาคารแห่ง สปป. ลาว, 2012

จากตารางที่ 4.4 เห็นได้ว่าซึ่งสินเชื่อภายในประเทศแต่ปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากเดิมที่ 644 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 3,191 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ย ร้อยละ 35 ภาคเกษตรเฉลี่ยร้อยละ 11 ภาคการค้าเฉลี่ยร้อยละ 26 ภาคบริการเฉลี่ยร้อยละ 14 และภาค อื่นๆเฉลี่ยร้อยละ 11 ของจำนวนสินเชื่อทั้งหมด ซึ่งมีสาเหตุมาจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และทรัพยากรแร่ธาตุ กาลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจที่ยังคงเป็นปัจจัยหลักในการสนับสนุนเศรษฐกิจของประเทศ การขยายตัว

4.2.1 การขยายตัวเศรษฐกิจของลาว

การพัฒนาเศรษฐกิจมีหลาย ๆ ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโต สินเชื่อก็เป็น อีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัว

ตารางที่ 4.5 แสดงการขยายตัวเศรษฐกิจของลาว ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

ปี	2008	2009	2010	2011	2012
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	7.8	7.5	8.53	8.04	8.20

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของลาว ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยขยายตัวร้อยละ 8. การขยายตัวดังกล่าว ซึ่ง สปป.ลาว เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ต่างๆ ที่รองรับการพัฒนาประเทศด้วยพัฒนาไปสู่เป็นประเทศอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่จะนำมาซึ่ง การพัฒนาประเทศให้สำเร็จใน พ.ศ. 2563 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2554 – 2558) และเป็นผลทำให้ภาคส่วนเศรษฐกิจที่ได้รับการขยายตัว ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การขยายตัวของ สปป.ลาว จำแนกตามภาคเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

อัตราการขยายตัวภาคส่วนเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	12.8	14.65	19.38	16.58	13.37
เกษตร	3.4	2.83	2.79	0.49	2.75
การค้า	9.3	9.14	10.78	10.67	9.78
บริการ	8.65	6.87	5.62	7.39	7.89

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.6 แสดงอัตราการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจของลาวระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 15.3 ภาคเกษตรขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 2.4 ภาคการค้าขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 9.9 ภาคบริการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.2 การขยายตัว ดังกล่าว มาจากนโยบายของรัฐบาลที่มีการปรับปรุงว่าด้วยกฎหมายการลงทุน ที่เป็นเงื่อนไขทำให้การการลงทุนเพิ่มขึ้น จากปัจจัยที่เอื้ออำนวยความสะดวกของขั้นตอนการอนุมัติการลงทุน ได้ทำให้การลงทุนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เศรษฐกิจของลาวขยายตัว

4.3 สันเขื่อนภายในประเทศของประเทศกัมพูชา

ประเทศกัมพูชามีพื้นที่ 181,035 ตารางกิโลเมตร และมีประชากรประมาณ 15 ล้านคน กัมพูชาจัดเป็นประเทศที่มีระดับของการพัฒนาต่ำ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลของกัมพูชาจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและฟื้นฟูประเทศ รวมถึงดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆ เช่น การบริหารประเทศ กฎหมาย การทหาร เศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐมีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนเป็นการสนับสนุนให้ประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่อยู่พื้นที่ชนบทได้รับประโยชน์จากการพัฒนา ทั้งนี้ ในส่วนของการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมรัฐบาลได้วางยุทธศาสตร์มุ่งจัดปัญหาความทุกข์ยาก และยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้รัฐบาลยังวางเป้าหมายในการพัฒนาภาคเอกชนให้มีความเข้มแข็ง โดยการเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน เพื่อให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งให้สิทธิพิเศษต่างๆ แก่ภาคเอกชนมากขึ้น เนื่องจากรัฐบาลเล็งเห็นว่าภาคเอกชนเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญให้เศรษฐกิจเติบโตไปข้างหน้า นอกจากนี้กัมพูชายังได้ยังมี

ความได้เปรียบด้านสิทธิพิเศษภาษีที่ได้รับจาก EU ที่ยกเว้นระบบโควตาและภาษีแก่ประเทศด้วยพัฒนา ซึ่งช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันสินค้าส่งออกกัมพูชาในตลาด EU

ตารางที่ 4.7 จำแนกสินเชื่อแก่ภาคส่วนเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 – ค.ศ. 2012 (หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)

รายการสินเชื่อแยกเป็นภาคเศรษฐกิจ	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	541	775	1,053
เกษตร	216	384	561
การค้า	1,149	1,405	1,933
บริการ	639	728	1,692
อื่นๆ	321	398	582
รวม	2,867	3,692	5,823

ที่มา : ธนาคารกลาง กัมพูชา, 2012

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่าสินเชื่อภายในประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากเดิม 2,867 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 5,823 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยร้อยละ 19 ภาคเกษตรเฉลี่ยร้อยละ 9 ภาคการค้าเฉลี่ยร้อยละ 36 ภาคบริการเฉลี่ยร้อยละ 25 และภาคอื่นๆเฉลี่ยร้อยละ 11 ของจำนวนสินเชื่อทั้งหมด ซึ่งสาเหตุของการเพิ่มขึ้นดังกล่าวมาจากการขยายตัวของ การส่งออก ประกอบกับการสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศของรัฐบาล รวมทั้งมีการพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อรองรับการขยายตัวเศรษฐกิจในระยะยาว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกัมพูชา

4.3.1 การขยายตัวเศรษฐกิจของกัมพูชา

การพัฒนาเศรษฐกิจมีหลาย ๆ ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโต สินเชื่อก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัว

ตารางที่ 4.8 การขยายตัวเศรษฐกิจของกัมพูชา ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

ปี	2008	2009	2010	2011	2012
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	6.69	0.09	5.96	7.07	7.31

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของกัมพูชา ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยขยายตัวร้อยละ 5.4 การขยายตัวดังกล่าวมาจากการลงทุนของต่างประเทศจากแรงดึงดูดด้านแรงงานที่มีราคาถูก และการได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นๆจากประเทศที่พัฒนาแล้ว และเป็นผลให้ภาคเศรษฐกิจที่ได้รับการขยายตัว ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การขยายตัวของกัมพูชาจำแนกตามภาคเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

อัตราการขยายตัวภาคส่วน เศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	4.04	-9.49	13.56	14.48	9.15
เกษตร	5.71	5.42	3.96	3.08	4.31
การค้า	23.45	23.40	23.49	27.56	29.11
บริการ	9.03	2.32	3.31	4.99	8.24

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.9 แสดงอัตราการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจของกัมพูชา ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 6.3 ภาคเกษตรขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.3 ภาคการค้าขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 25 ภาคบริการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 5.5 การขยายตัว ดังกล่าว มาจากรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการลงทุนให้มีการกระจายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ

4.4 สันเขื่อนภายในประเทศของเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีพื้นที่ 331,210 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 91 ล้านคน เวียดนามมีรูปแบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมการผูกขาดและรวมศูนย์ที่รัฐบาลกลาง นับตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1986 เป็นต้นมา รัฐบาลเวียดนามได้เริ่มใช้นโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ “โด่ยเหมย” (Doi Moi) ถือเป็นหลักสำคัญ

ในการเปลี่ยนเวียดนามจากระบบเศรษฐกิจที่วางแผนจากส่วนกลางไปสู่การใช้ระบบเศรษฐกิจแบบกลไกตลาดมากขึ้น ลดบทบาทภาครัฐ เพิ่มบทบาทภาคเอกชนและมุ่งสู่แนวทางเสรีนิยมทางเศรษฐกิจ รวมทั้งความพยายามในการเปิดประเทศ โดยการเข้าเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) และองค์การการค้าโลก (WTO) ประกอบกับความพยายามในการปฏิรูประบบเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง ทำในช่วงเวลา 10 ที่ผ่านมา (ค.ศ. 2000-2009) เศรษฐกิจของเวียดนามมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี เปลี่ยนจากประเทศที่ยากจนมาก กลายเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับกลาง นอกจากนี้การพัฒนาประเทศ เวียดนามยังให้ความสำคัญต่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ประมาณร้อยละ 45 ของรายได้ประชาชาติ เศรษฐกิจของเวียดนามมีแนวโน้มที่จะพัฒนาอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องเป็นประเทศอุตสาหกรรม โดยสัดส่วนภาคการเกษตรในรายได้ประชาชาติในปัจจุบัน ได้ลดลงเหลือไม่ถึงร้อยละ 20 ซึ่งส่วนทางกับภาคอุตสาหกรรมและบริการได้เพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำแนกสินเชื่อแก่ภาคส่วนเศรษฐกิจแต่ปี ค.ศ. 2011 – ค.ศ. 2012 (หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)

รายการสินเชื่อแยกเป็นภาคเศรษฐกิจ	ปี 2011 (หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)	ปี 2012 (หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)
อุตสาหกรรม	56,790	62,535
เกษตร	14,183	17,434
การค้า	28,756	29,859
บริการ	40,149	45,608
อื่นๆ	7,300	8,073
รวม	147,183	163,473

ที่มา : ธนาคารกลาง เวียดนาม, 2012

จากตารางที่ 4.10 เห็นได้ว่าสินเชื่อสินเชื่อภายในประเทศแต่ปี ค.ศ.2011 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากเดิม 147,183 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นเป็น 163,473 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยเฉพาะสินเชื่อภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการที่รวมเอาสัดส่วนร้อยละ 38 และร้อยละ 27 ตามลำดับของจำนวนสินเชื่อทั้งหมด ซึ่งสาเหตุของการเพิ่มขึ้นดังกล่าวมาจากนโยบายของรัฐที่มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากเดิมที่ร้อยละ 8 ลดลงเหลือร้อยละ 7 เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ

4.4.1 การขยายตัวเศรษฐกิจของเวียดนาม

การพัฒนาเศรษฐกิจมีหลายๆ ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโต สิ้นเชื้อ ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยให้เศรษฐกิจมีการขยายตัว

ตารางที่ 4.11 การขยายตัวเศรษฐกิจของเวียดนาม ระหว่างปี ค.ศ. 2009 ถึง ค.ศ. 2012

ปี	2009	2010	2011	2012
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	5.4	6.42	6.24	5.25

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของเวียดนาม ระหว่างปี ค.ศ. 2009 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยขยายตัวร้อยละ 5.8 การขยายตัวดังกล่าว จากนโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเพื่อรองรับกับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นผลให้ภาคเศรษฐกิจที่ได้รับการขยายตัว ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การขยายตัวของเวียดนามจำแนกตามภาคเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2009 ถึง ค.ศ. 2012

อัตราการขยายตัวภาคส่วนเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	5.98	7.17	6.68	5.75
เกษตร	1.19	3.29	4.02	2.68
การค้า	13.16	14.99	15.30	14.20
บริการ	6.55	7.19	6.83	5.90

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.12 แสดงอัตราการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจของเวียดนามระหว่างปี ค.ศ. 2009 ถึง ค.ศ. 2012 โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 6.3 ภาคเกษตรขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 2.79 ภาคการค้าขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 14.3 ภาคบริการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 6.1 การขยายตัวดังกล่าว มาจาก

นโยบายของรัฐบาลเวียดนามที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจที่รวมศูนย์มาเป็นกลไกตลาด เศรษฐกิจตลาด

4.5 สิ้นเชิงภายในประเทศของมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียมีพื้นที่ 329,847 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 28 ล้านคน รัฐบาลมาเลเซียได้กำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างให้เป็นประเทศที่มีความยืดหยุ่นคงทน และมีความสามารถในการแข่งขัน โดยลดความสำคัญของการลงทุนที่ทำให้เกิดการเจริญเติบโตที่ไม่ยั่งยืน และขาดประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญต่อประเด็นการเติบโตที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสิทธิภาพของการผลิตโดยรวม โดยเน้นการลงทุนที่มีการค้นคว้าและวิจัย และเทคโนโลยีสูง ทั้งนี้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานความรู้กระตุ้น และเพิ่มผลผลิตภาคการเกษตร การผลิต และการบริการโดยใช้ความรู้ และเทคโนโลยีวิชาการในภาคเศรษฐกิจชั้นนำ และปรับให้มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับสังคมบนฐานความรู้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี ฉบับที่ 10 ของมาเลเซีย (ค.ศ. 2010 - 2015) นับเป็นก้าวแรกของการยกระดับให้เป็นประเทศพัฒนาแล้วภายในปี ค.ศ. 2020 โดยรัฐบาลมาเลเซียจะใช้ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจหลากหลายแนวทาง เพื่อจะผลักดันให้เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราร้อยละ 6 ต่อปี ในช่วงปี ค.ศ. 2010 - 2015 ผ่านการปรับเปลี่ยนรูปแบบเศรษฐกิจจากการที่เคยพึ่งพาราคาแรงงานราคาถูกจากต่างชาติในอุตสาหกรรมการผลิต มาเป็นสนับสนุนเศรษฐกิจที่ตั้งอยู่บนฐานการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังได้มุ่งกระตุ้นบทบาทของภาคเอกชนและสนับสนุนนโยบายการดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อให้มาเลเซียมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกได้มากขึ้น

ตารางที่ 4.13 จำแนกสินเชื่อแก่ภาคส่วนเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 (หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)

รายการสินเชื่อแยกเป็นภาคเศรษฐกิจ	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	3,770	4,393	4,200	6,137	5,842
เกษตร	481	1,143	565	856	768
การค้า	2,825	2,951	3,011	4,532	4,532
บริการ	2,167	2,420	3,109	3,724	2,836
อื่นๆ	761	1,022	411	1,031	486
รวม	10,005	11,931	11,299	16,282	14,467

ที่มา: ธนาคารกลางมาเลเซีย, 2012

จากตารางที่ 4.13 เห็นได้ว่าสินเชื่อภายในประเทศแต่ปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากเดิมที่ 10,005 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 14,467 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 38 ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 5 ภาคการค้าเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 27 ภาคบริการเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 22 และภาคอื่นๆเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 5 ของจำนวนสินเชื่อทั้งหมด ซึ่งสาเหตุของการเพิ่มขึ้นดังกล่าวมาจากการลงทุนของภาคเอกชนที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโครงการขนาดใหญ่ของรัฐบาล นอกจากนี้มาเลเซียยังมีระบบการเงินที่เสถียรภาพและเป็นศูนย์กลางที่สำคัญแห่งหนึ่งของระบบการเงินอิสลามระหว่างประเทศ

4.5.1 การขยายตัวเศรษฐกิจของมาเลเซีย

การพัฒนาเศรษฐกิจมีหลายๆ ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโต สินเชื่อก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัว

ตารางที่ 4.14 การขยายตัวเศรษฐกิจของมาเลเซียระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

ปี	2008	2009	2010	2011	2012
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	4.83	-1.51	7.43	5.15	5.64

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของมาเลเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยขยายตัวร้อยละ 4.3 การขยายตัวนี้เป็นผลมาจากการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลในการลงทุน โครงการขนาดใหญ่ และ ความต้องการภายในประเทศที่ดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ ภาคธุรกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัว ประกอบกับการลงทุนของภาคเอกชนที่มีการเติบโต และเป็นผลให้ภาคเศรษฐกิจที่ได้รับการขยายตัว ดังตาราง 4.15

ตารางที่ 4.15 การขยายตัวของมาเลเซียจำแนกตามภาคเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 ถึง

ค.ศ. 2012

อัตราการขยายตัวภาคส่วนเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	0.29	-6.67	8.40	2.16	5.06
เกษตร	3.83	0.05	2.40	5.83	0.98
การค้า	26.42	27.57	26.05	25.69	26.33
บริการ	9.24	2.67	7.44	7.36	6.75

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.15 แสดงอัตราการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจของมาเลเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 1.8 ภาคเกษตรขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 2.6 ภาคการค้าขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 26.4 ภาคบริการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 6.6 การขยายตัวดังกล่าว มาจากความต้องการภายในประเทศที่ดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ โดยการลงทุนภาคเอกชนยังคงแข็งแกร่ง และเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของมาเลเซีย

4.6 สันเข็ญภายในประเทศของฟิลิปปินส์

ประเทศฟิลิปปินส์มีพื้นที่ 299,764 มีประชากรประมาณ 95 ล้านคนเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ถ้าปัจจัยเหล่านั้นได้รับการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ฟิลิปปินส์เป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีพื้นฐานจากภาคการเกษตร อุตสาหกรรมเบา และภาคบริการ รัฐบาลฟิลิปปินส์มีนโยบายเศรษฐกิจเสรี ซึ่งแรงผลักดันหลักของการเติบโตทางเศรษฐกิจอันได้แก่ 1) การบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการเติบโตอย่างรวดเร็วของภาคบริการ โดยเฉพาะการรับจ้างบริหารระบบธุรกิจอันเป็นผลได้จากจุดแข็งของแรงงานที่มีการศึกษาดีและมีค่าแรงถูกกว่าประเทศตะวันตก 2) การขยายตัวของโครงการก่อสร้างภาครัฐ ซึ่งเป็นนโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา และสาธารณสุขของรัฐบาลทำให้การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวถึงร้อยละ 11.8 ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ 3) การฟื้นตัวของภาคการส่งออก แม้ว่าสินค้าส่งออกในหมวดอิเล็กทรอนิกส์จะลดลงจากความตึงเครียดการค้า และความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก แต่

การส่งออกในภาพรวมก็ยังคงขยายตัวร้อยละ 7.6 โดยได้แรงขับเคลื่อนจากสินค้าประเภทหมวดอาหาร และน้ำมันปิโตรเลียมที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.16 จำแนกสินเชื่อแก่ภาคส่วนเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 (หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)

รายการสินเชื่อแยกเป็นภาคเศรษฐกิจ	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	12,426	11,398	13,590	18,931	20,664
เกษตร	7,991	8,315	9,382	6,351	5,074
การค้า	5,198	5,438	5,806	9,160	10,786
บริการ	6,909	10,337	10,451	12,127	16,509
อื่นๆ	2,003	1,984	1,803	2,519	2,661
รวม	34,529	37,474	41,035	49,090	55,696

ที่มา: ธนาคารกลางฟิลิปปินส์, 2012

จากตารางที่ 4.16 เห็นได้ว่าจำนวนเงินสินเชื่อตั้งแต่ปีค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากเดิมที่ 34,529 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นเป็น 55,696 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินเชื่อภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 35 ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 17 ภาคการค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 การบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 และภาคอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ของจำนวนสินเชื่อ ซึ่งสาเหตุของการเพิ่มขึ้นดังกล่าว มาจากรัฐบาลฟิลิปปินส์ยังคงดำเนินนโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบสาธารณสุขโลก และการบริการสังคมที่อยู่ในแผนพัฒนาประเทศ

4.6.1 การขยายตัวเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์

การพัฒนาเศรษฐกิจมีหลายๆ ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโต สินเชื่อก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัว

ตารางที่ 4.17 การขยายตัวเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

ปี	2008	2009	2010	2011	2012
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	4.15	1.15	7.63	3.64	6.81

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 6 การขยายตัวเป็นผลมาจากปัจจัยบวกที่สนับสนุนการเติบโต เศรษฐกิจของฟิลิปปินส์คือ การบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้น และการใช้จ่ายด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งแนวโน้มความเป็นไปได้ในการลงทุนจากนักลงทุนภายในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น ปัจจัยเหล่านี้มีผลทำให้เศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ขยายตัว และเป็นผลให้ภาคเศรษฐกิจที่ได้รับการขยายตัว ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 การขยายตัวของฟิลิปปินส์จำแนกตามภาคเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

อัตราการขยายตัวภาคส่วนเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	4.81	-1.92	11.8	1.81	6.83
เกษตร	3.22	-0.72	-0.16	2.59	2.81
การค้า	11.44	12.31	13.44	13.58	13.31
บริการ	3.99	3.4	7.16	4.92	7.62

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.18 แสดงอัตราการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.63 ภาคเกษตรขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 1.5 ภาคการค้าขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 12 และภาคการบริการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 5.4 การขยายตัวดังกล่าวมาจากการบริโภคของภาคเอกชน และภาครัฐ การลงทุนในภาคการก่อสร้างที่ขยายตัว รวมถึงภาคการส่งออกที่มีการฟื้นตัว

4.7 สินเชื่อภายในประเทศของอินโดนีเซีย

ประเทศอินโดนีเซียมีพื้นที่ 1,904,569 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 240 ล้านคน เป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ อาทิ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน ทองแดง และอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งทำรายได้ให้ประเทศมากที่สุด นโยบายของรัฐบาลได้เร่งอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่ส่งผลโดยตรงต่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และสร้างความเท่าเทียมกันทางด้านเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลมีแผนปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับต่อ

การพัฒนาประเทศ และเตรียมพร้อมในการเปลี่ยนแปลงของภูมิภาค จากเดิมที่เป็นประเทศเกษตรกรรม ปัจจุบันได้ยกระดับทางเศรษฐกิจมาสู่เป็นประเทศอุตสาหกรรมการผลิต และการให้บริการ ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้ความได้เปรียบของทรัพยากรธรรมชาติที่มีจำนวนมาก เพื่อเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิต ด้วยความต้องการของประเทศที่เศรษฐกิจให้กลายเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี 2025 ด้วยการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรให้ดีขึ้น แก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบการศึกษา และระบบสาธารณสุข เพื่อสร้างชนชั้นกลางให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการซื้อ และมีศักยภาพในการแข่งขันกับตลาดโลก และคาดว่าจะต้องให้ประชากรมีรายได้ประมาณ 14,250 ถึง 15,500 เหรียญสหรัฐในปี 2025

ตารางที่ 4.19 จำแนกสินเชื่อแก่ภาคส่วนเศรษฐกิจแต่ปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 (หน่วยล้านเหรียญสหรัฐ)

รายการสินเชื่อแยกเป็นภาคเศรษฐกิจ	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	7,320	8,186	9,152	11,720	15,007
เกษตร	409	1,117	1,252	1,608	2,182
การค้า	7,631	9,200	10,380	12,566	16,648
บริการ	5,901	6,586	996	11,793	1,369
อื่นๆ	5,901	14,645	10,427	12,319	15,434
รวม	33,697	39,737	32,211	50,009	50,643

ที่มา: ธนาคารกลางอินโดนีเซีย, 2012

จากตารางที่ 4.19 เห็นได้ว่าสินเชื่อรวมภายในประเทศแต่ปี ค.ศ. 2008 – ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากเดิมที่ 33,697 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 50,643 ล้านเหรียญสหรัฐ ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 24 ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ภาคการค้าเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 27 ภาคบริการเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 12 และภาคอื่นๆเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 31 ของจำนวนสินเชื่อทั้งหมดซึ่งสาเหตุของการเพิ่มขึ้นดังกล่าวมาจากนโยบายของรัฐบาลเพื่อส่งเสริมการลงทุน ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากเดิมที่ร้อยละ 6 เป็นร้อยละ 5.75

4.7.1 การขยายตัวเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย

การพัฒนาเศรษฐกิจมีหลายๆ ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโต สันเขื่อก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัว

ตารางที่ 4.20 การขยายตัวเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012

ปี	2008	2009	2010	2011	2012
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	6.01	4.63	6.22	6.49	6.26

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยขยายตัวร้อยละ 5.9 การขยายตัวเป็นผลมาจากนโยบายของรัฐ ที่มุ่งเน้นการขยายตัวของการบริโภค และการลงทุนภายในประเทศ แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อภาพรวมของเศรษฐกิจหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องภัยธรรมชาติ (สึนามิ ปี 2004) ปัญหาเงินเฟ้อ ส่งผลให้ผู้บริโภคกำลังซื้อลดลง และเป็นผลให้ภาคเศรษฐกิจที่ได้รับการขยายตัว ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การขยายตัวของอินโดนีเซียจำแนกตามภาคเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 ถึง

ค.ศ. 2012

อัตราการขยายตัวภาคส่วนเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	2008	2009	2010	2011	2012
อุตสาหกรรม	3.74	3.59	4.92	5.21	5.22
เกษตร	4.83	3.96	3.10	3.37	4.20
การค้า	8.90	6.97	6.16	6.31	6.63
บริการ	8.66	5.8	8.4	8.5	7.7

ที่มา: World Development Indicator, 2012

จากตารางที่ 4.21 แสดงอัตราการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2012 โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.5 ภาคเกษตรขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.7 ภาคการค้าขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 6.9 และ ภาคบริการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.8 การขยายตัว

ดังกล่าว มาจากนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ เนื่องจากรัฐบาลอินโดนีเซียได้มีการ
ปรับปรุงกฎหมายการลงทุนที่เอื้อประโยชน์แก่นักลงทุน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved